

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא קמא דף ו.

"הצד השווה שבהן שדרכן להזיק ושמירתן עליך" - איזה מקרים נתרבו מהצד השווה הזה?

מהיכן הלימוד הלימוד	מה המקרה	
מצד השווה דבור ואש ¹	אבנו סכינו ומשאו שהניחן בראש גגו ונפלו ברוח מצויה - והפקירן - והזיקו כשנחו	לאביי
מצד השווה דבור ושור ²	בור המתגלגל ברגלי אדם וברגלי בהמה - והפקירן - והזיקו כשנחו	לרבא
מצד השווה דבור ושור ³	פותקין ביבותיהן וכו' בימות הגשמים ברשות - והפקירן - והזיקו כשנחו	לרב אדא
מצד השווה דבור ושור ⁴	הכותל והאילן שנפלו לרה"ר אחר הזמן - והפקירן - והזיקו כשנחו	לרבינא

בבא קמא ו:

היתה עידית דניזק כזיבורית דמזיק או להיפך, כיצד משלם [תוד"ה כגון]?

עידית דמזיק - כזיבורית דניזק	עידית דניזק - לאו כזיבורית דמזיק ⁵	עידית דניזק - כזיבורית דמזיק	
שיימינן בשל מזיק - ומשלם עידית ⁷	שיימינן בשל מזיק - ומשלם עידית	מה"ת בדניזק שיימינן - ומשלם זיבורית ⁶	לר' ישמעאל
שיימינן בשל מזיק - ומשלם עידית	שיימינן בשל מזיק - ומשלם עידית	שיימינן בשל מזיק - ומשלם עידית	לר' עקיבא

¹ דלומדים אותם מבור - דבין לרב ובין לשמואל כל תקלה שהפקיר ילפינן חיובה מבור, ואם תדחה מה לבור שכן אין כח אחר מעורב בו - תאמר בהני שכת אחר מעורב בהן, אש יוכיח - שכת אחר מעורב בה וחיבת. מה לאש שכן דרכו לילך ולהזיק, ואילו אבנו סכינו ומשאו בא אחר ונתקל בהם, בור יוכיח.

² דלומדים אותם מבור - דבין לרב ובין לשמואל כל תקלה שהפקיר ילפינן חיובה מבור, ואם תדחה מה לבור שכן מעשה כריית הבור שלו גרמה לו להתחייב, תאמר בהני שאין מעשיו גרמו לו, דהרי במקום שנתן את התקלה שם לא הזיקה, אלא נתגלגלה ע"י מעשה אדם ובהמה שגלגלוהו, שור יוכיח - שג"כ לא מעשיו גרמו את הניזק אלא השור מעצמו הלך והזיק ובכל אופן חייב. מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק, ואילו בור המתגלגל אינו מזיק בדרך הילוכו אלא הוא מזיק אחר שנח במקום החדש, בור יוכיח.

³ דלומדים אותם מבור - דבין לרב ובין לשמואל כל תקלה שהפקיר ילפינן מבור, ואם תדחה מה לבור שכן שלא ברשות, תאמר בהני דברשות - שור יוכיח. ואם תדחה מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק - בור יוכיח.

⁴ דלומדים אותם מבור - דבין לרב ובין לשמואל כל תקלה שהפקיר ילפינן חיובה מבור, ואם תדחה מה לבור שכן תחילת עשייתו לנזק, תאמר בכותל ואילן שנפלו אחר זמן שנתנו לו ב"ד שעכ"פ אין תחילת עשייתן לנזק. שור יוכיח. ואם תדחה מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק, בור יוכיח.

⁵ דהיינו שיש למזיק עידית וזיבורית וזיבורית דידיה לא שויה כעידית דניזק, אלא עידית דניזק שויה יותר מזיבורית דמזיק, באופן זה לא אומרים את הגז"ש דלהלן שיתן לו המזיק זיבורית שלו, אלא לומדים מפשטות של הפסוק שנותן לו המזיק מעידית שלו.

⁶ ונותן לו המזיק את הזיבורית שלו, דילפינן גז"ש מ"שדה" האמור למטה - דהיינו בסוף הפסוק, ללמעלה דהיינו לתחילתו, דכתיב (שמות כב: ד) "כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֵה או כָּרְם וְשָׂלַח אֶת בְּעִירוֹ וּבְעָר בְּשָׂדֵה אַחֵר מִיֵּטֵב שָׂדֵהוּ וּמִיֵּטֵב כָּרְמוֹ יִשְׂלַם", דהנה ה"שדה" האמור בסוף הפסוק לא מבורר אם הוא שדה של הניזק או של המזיק, וילפינן מה"שדה" האמור למעלה ששם מדובר על שדה הניזק, ומזה למדנו שגם "שדה" האמור למטה הוא של הניזק - ובו שמים. אכן מפני תיקון העולם, תיקנו שישלם לפי העידית שלו - דהיינו של המזיק.

⁷ כן כתבו התוס', דודאי לא צריך לקנות שדה עידית יותר כדי לשלם.